

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

Diplomantka: **Bc. Eliška Mocková**
Název práce: **Victims of the Gravest Crimes. The Role of Victims in Legal Proceedings before the International Criminal Court**
Rozsah práce: 74 stran vlastního textu (počet znaků odpovídá předpisům)
Datum odevzdání práce: 16. 4. 2018

Obsah práce:

Anglicky psaná práce se zaměřuje na roli obětí v řízení před Mezinárodním trestním soudem. Samotný institut individuální trestní odpovědnosti podle mezinárodního práva je v porovnání s odpovědností státní stále velmi mladá a dynamicky se rozvíjející oblast. Pokud jde o roli obětí, nebyla donedávna dostatečně reflektována, či spíše byla skutečně zanedbávána. Římský statut Mezinárodního trestního soudu se poučil z dřívějších chyb a je do velké míry ovlivněn zkušenostmi přechozích ad hoc tribunálů, přičemž postavení obětí je skutečně velmi inovativní. To však neznamena, že je úprava bezchybná a nepotřebuje další práci. Autorka se zaměřila právě na obecnou regulaci a kritiku jejích nedostatků.

Cílem práce je kromě zodpovězení hypotéz popis posunu role oběti z pozice svědka do pozice chráněné osoby. K tomu se dostává skrze pečlivou analýzu předcházející právní úpravy IMT, IMTFE, ICTY a ICTR (kapitola 1). Dále pak porovnává postavení obětí před Mezinárodním trestním soudem a některými dalšími současnými tribunály.

Kapitola dvě se věnuje rozboru úpravy v Římském statutu a dalších pramenech, přičemž jako velmi dobrý nápad, který dobře ilustruje roli oběti v řízení před MTS, působí použití smyšleného scénáře „Cimidona Nonwega“. Na jeho základě pak detailněji probírá právo účastnit se řízení, právo na odškodnění a další spojená práva.

V práci se autorka jednou zmiňuje o specifickém postavení zločinu agrese. Nabízí se tedy otázka, zda se domnívá, že obecná úprava postavení obětí je na tento zločin aplikovatelná, případně jaké vidí problémy a zda by nebylo vhodné ŘS a další prameny s ohledem na zločin agrese upravit, případně jak?

Třetí kapitola je pak autorčím vlastním hodnocením Soudem prozatím dosaženého.

Stojí za to rovněž připomenout, že na rozdíl od tvrzeného v práci, Saif al-Islam Kadafi není zadržen ICC (s. 63). A ohledně případu Simone Gbagbo a komplementarity, by diplomantka měla odpovědět na to, zač byla obžalovaná odsouzená v Pobřeží Slonoviny a co jsou obvinění, pro která jí chce do Haagu dostat prokurátorka ICC.

Celkově lze zhodnotit práci jako velmi kvalitní, prokazující vlastní schopnost právní analýzy autorky a použití rozsáhlého zdrojového aparátu. Práce je členěna logicky a text na sebe plynule navazuje. V úvodu stanovené cíle jsou beze zbytku splněny.

Formální náležitosti:

Jazyková úroveň práce je na vysoké úrovni, překlepy se v ní téměř nevyskytují.

S ohledem na odkazování na jednotlivá rozhodnutí ICC bych doporučoval častěji a pečlivěji odkazovat na pořadová čísla rozhodnutí v textu práce. Jinak je orientace poměrně ztížená, mimo jiné i díky nepříliš „user-friendly“ systému vyhledávání rozhodnutí, který používá samotný ICC.

To jsou však minoritní výjimky z jinak kvalitního textu.

Hodnocení a doporučení:

Na základě výše uvedeného práci doporučuji k obhajobě a s podmínkou úspěšného zodpovězení otázek při obhajobě navrhuji klasifikaci „výborně“.

V Praze, dne 22. 5. 2018

JUDr. Milan Lipovský, Ph.D.
vedoucí práce